



Universitätsbibliothek Paderborn

**Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis
Disciplinis & religione Christiana**

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

55. De accusatis sacerdotibus, sive etiam de optimatibus palatij, atque
Gardingis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

De accusatis sacerdotibus , sive etiam de optimatibus palatij , atque Gardingis.

Ex Concilio Toletano.

Concil. Tolet.
13. c. 2.

* sanctione

* potentia

LV. Sed & collationis objectu res nostro cœtui lacrymanda occurrit , quæ tanto magis est synodalij judicij pondere abigenda , quanto majorem stragem populis affert pariter & ruinam . Etenim decursis retro temporibus vidimus multos & flevimus ex palatini ordinis officio cecidisse , quos & violenta professio ab honore dejicit , & trabale Regum * factione judicium aut morti aut ignominiae perpetue subjugavit . Quod importabile malum & impietatis facinus exhorrendum religiosi Principis nostri animus abolere intendens , generali omnium Pontificum arbitrio retractandum invexit , & ultrici synodalij * pœnitentiae auctoritate cohibendum statuit . Unde congruum devotioni ejus sententiam decernentes , hoc in commune decrevimus , ut nullus deinceps ex palatini ordinis gradu vel religionis sanctæ conventu regiæ subtilitatis astutia , vel profanæ potestatis instinctu , sive quorumlibet hominum malitiosæ voluntatis obnisu , citra manifestum & evidens culpæ suæ indicium , ab honore sui ordinis vel servitio domus regiæ arceatur , non vinculorum nexibus alligetur , non quæstioni aptetur , non quibuslibet tormentorum vel flagellorum generibus maceretur , non rebus privetur , non etiam carceribus custodiis mancipetur , neque adhibitis hinc inde injustis occasionibus abdicetur , per quod illi violenta aut occulta vel fraudulentia

professio extrahatur. Sed is qui accusatur gradum sui ordinis tenens, & nihil de supradictorum capitulorum * nocibilitate persentiens, in publica sacerdotum seniorumque atque etiam Gardingorum discussione deductus, & justissime perquisitus, aut obnoxius reatui detectæ culpæ legum pœnas excipiat, aut innoxius iudicio omnium comprobatus appareat. Illos tamen quos in locis talibus manere constiterit unde nocibilis perfugij suspicio sit, aut eos quos pro conturbatione terræ diligentius oportet custodire, hos sine aliquo vinculorum vel injuriæ damno sub libera custodia consistere oportebit. Sic tamen, repulso omni terrore, sub circumspecta & diligentia custodia habeantur ut tempus quo judicari eos oportet, nullo modo sub fraudulentia dilatetur, quo ab uxoriis vel propinquis atque etiam rebus suis diutissimè separati, professionem suam videantur dedisse inviti; quæ tamenetsi data fuerit, modis omnibus non valebit; sed, juxta supernorem ordinem, illud pro vero accipietur quod ex ore ejus agnatum generali fuerit iudicio comprobatum. Nam & de ceterorum ingenuorum personis, qui palatinis officiis non * conferunt, & tamen ingenuæ dignitatis titulum reportare videntur, similis ordo servabitur; qui etiamsi pro culpis minimis, ut adsorti, flagellarum ierbibus à Principe verberentur, non tamen ex hoc aut testimonium amisuntur, aut rebus sibi debitibus privabuntur. Quod si de infidelitatis criminе quicquam eis obiicitur, simili, ut superius præmissum est, ordine judicandi sunt. Quod synodale decre-

* nobilitate

* hæc sunt

tum, divino, ut confidimus, spiritu promulgatum, si quis Regum deinceps aut temeranter custodire neglexerit, aut malitiosè prætereire prælegerit, quo quisque de personis taxatis aliter quam præmissum est prædametur, aut * ex factione conjectæ in eum malitia perimitur, vel dejectus sui ordinis loco privetur, & cum omnibus qui ei ex delectatione consenserint, in conspectu altissimi Dei Patris & unigeniti Filij ejus atque Spiritus sancti perenni anathemate ultius, & divinis vel æternis *

abdicetur ardoribus concremandus. Et insuper quicquid contra hanc regulam sententia nostræ aut in persona cuiusquam fuerit actum, aut de rebus accusatæ personæ extiterit judicatum, nullo vigore subsistat, quo persona ipsa aliter quam decernimus judicata aut testimonij sui dignitatem amittat, aut quæstus rei propriæ careat. Nec * tamen per hæc & hujusmodi statuta Principibus domesticæ corruptionis potestas adimitur. Nam specialiter de laicis illis quos non culpa infidelitatis adstringit, sed aut servitij sui officio torpentes aut in commissis sibi actibus reperiuntur esse mordaces vel potius negligentes, erit Principi licetum hujusmodi personas absque aliqua eorum infamia vel rei propriæ damno & servitij mutatione corrigere, & in * locum talium alias qui placeant transmutare.

Ne quis sine auctore condemnetur. Ex Concilio
Toletano v. i. tit. x. l.

Concil. Tolet.
6. c. 11.

LV I. Dignum est ut vita innocentum non maculetur pernicie accusantium, adeo ut

* astu conge-
stæ mal.

* addicetur

* enim hæc &
alia promen-
tes Princ. d.
correct.

* comissos
taliū.